

IV Assemblea de les Institucions Escolars

Eduquem amb il·lusió, avancem amb projecte

"eduquem amb il·lusió
avancem amb projecte"

- 2** Nous caps, velles responsabilitats   **3** PARENOSTRE. Estades interculturals de Setem-Catalunya   **4** Diferents perspectives d'una mateixa realitat   **14** Carta de comiat de l'Andreu Trilla   **16** Hem adquirit un compromís
17 Missatge des del Capítol Provincial   **18** Actualitat   **20** Assemblees amb projecte, vots amb il·lusió Zum-zum

Nous caps, velles responsabilitats

Parlem amb Jaume Pallarolas

Jaume Pallarolas neix el 1944 a Argentona. És escolapi des de l'any 1964. Ha fet de professor a l'Escola Pia de Sant Antoni, de Balaguer, on fa de director, i d'Olot. Dins la Institució ha exercit diferents responsabilitats com la d'assistent de pedagogia, abans de la creació del Secretariat, i ha fet d'administrador i cap de patrimoni durant 15 anys fins que, en el Capítol Provincial, ha estat escollit Provincial.

Què s'experimenta quan a un se'l tria per fer una feina capdavantera?

El primer que s'experimenta és responsabilitat, responsabilitat per la confiança que diposita en tu l'Escola Pia de Catalunya. El càrrec de Provincial el voldria viure com un servei, més que com una feina. Un servei per a mirar de ser útil al col·lectiu, en primer lloc a les persones, totes; religiosos, alumnes, professors, personal... i també a les comunitats, escoles, casals de joves, parròquies i de totes les institucions en les quals hi figura l'Escola Pia. Potser sí que, vist des de les escoles, sembla més una feina i llavors desvetlla una sèrie de sentiments i experiències: infon respecte per la qualitat i noblesa amb què s'ha d'exercir, genera un cert temor ja que s'ha d'estar a l'aguait per no equivocar-se, suposa un repte perquè en la societat d'avui hem de ser constantment creatius vigilant de no aprofitar allò que ja no és vàlid, i em sembla que també requereix una bona dosi d'empenyiment per immersir-se en la tasca educativa.

Una aparença riallera i un pèl bromista, un tarannà proper i amigable però, s'enfada en Jaume Pallarolas?

Sí! a vegades m'enfado. Sí! M'enfado amb mi mateix, sobretot. M'enfado i m'indigno quan topo amb l'absurd,

amb el qui no escolta. Mira, vaig signar contra la guerra i, quan la noia que hi havia a la taula em va demanar el carnet d'identitat, expressament li vaig preguntar per què el volia, em va dir que perquè allò era com un referèndum: aquí vaig saltar: no noia, no! això no és com un referèndum, li vaig dir. Si fos un referèndum guanyaria la majoria i aquí no ens faran cap cas. Després em va saber greu perquè havia fet pagar la meva indignació a aquella bona noia que esperava que signés amb il·lusió i no amb enuig. També em sembla que sóc una mica tossut, o potser entre tossut i tenaç. Em sembla bo arribar al final d'una qüestió, especialment si és desig de la comunitat, del grup.

Es considera una persona teòrica o pràctica?

M'és difícil respondre. La pregunta planteja una certa dicotomia, em sembla que sóc teòric i pràctic, tot i que diuen que semblo més pràctic que teòric. Dic teòric perquè, en tant que possible, m'agrada tenir les coses clares abans de dur-les a terme, i pràctic perquè pretenc no deixar una qüestió per acabar o incompleta.

Quina és la seva utopia?

L'altre, tu, aquella, aquell, l'Altre, el drama humà que hi ha en cada persona que veig o amb qui em relaciono; l'interès per la sintonia amb l'altre, en el

tracte personal; el desig de connectar-hi, d'escoltar, de comprendre; l'Escola Pia amb un únic objectiu comú: ajudar a créixer les persones, servir la societat i fer església. Disculpa que, en aquest punt, et respongui amb paraules del Caràcter Propi, recollides en la introducció del document l'Estil Metodològic perquè en són una molt bona síntesi.

Què el preocupa especialment?

L'Escola Pia hauria de ser com un tren, no un tren que és un «conjunt de vagons enganxats i arrossegats per una màquina», sinó un tren en el qual cada roda tingui el seu motor i la tasca dels responsables fos més escoltar i coordinar que estirar. És clar que el conductor també ha de bregar perquè és amb el treball de tots que anirem millor i més lluny, vaja! penso. Llavors, el que em preocupa és que tots ens escoltem i treballam, que sapiguem coordinar-nos, que tinguem visió de la jugada per saber cap on anem i que mantinguem la bona orientació. És la línia que hem heretat del P. Andreu Trilla i que hauríem de seguir potenciant i fent créixer.

Pot presentar els seus col·laboradors més propers?

Les Constitucions i Regles de l'Escola Pia estableixen que el P. Provincial tingui un consell de quatre persones a les quals necessàriament ha de consultar pel servei del bon govern. Aquests consellers també tenen assignades unes tasques o «carteres» si així en volem dir.

En Manuel Bagunyà, conegut per les seves col·laboracions en els CEP's i en tasques de pastoral de l'Equip de Gestió, vetllarà per l'Escola Pia al Senegal, les Califòrnies, Cuba i París (Pantin) i promocionarà la Fundació Educació Solidària per consolidar el suport que en reben.

L'Enric Canet té al seu càrrec el camp de la Missió, institucions i obres. Hauria d'ajudar-nos a pensar com voldríem que fos l'Escola Pia d'aquí a 8 o 10 anys i a establir les bases pel futur. En aquesta tasca de prospectiva, d'ima-

ginar el futur, hi entra tant la vida religiosa com les institucions escolars. L'Enric ja tenia encomanada una feina molt semblant el quadrienni passat.

En Josep Mª Comadran atindrà les comunitats dels religiosos i dels laics que s'hi puguin integrar o relacionar. Haurà de vetllar per la recepció dels objectius i polítiques del capítol a les comunitats.

«M'enfado i m'indigno quan topo amb l'absurd, amb el qui no escolta»

En Francesc d'Assís Gutiérrez (per a nosaltres «Guti»), que darrerament ha fet algunes col·laboracions en l'àrea de formació religiosa i acció pastoral de l'Equip de Gestió, s'encarregarà de pensar i fer-nos avançar en el tema de la progressiva integració entre religiosos i laics, i també en el procés de creixement i maduració de la vocació cristiana i religiosa (si s'escau) dels membres del nostre col·lectiu.

Aquestes tasques no són exclusives de cada un d'ells ni inconnexes ja que s'interrelacionen per eixos transversals: les vocacions, la pastoral, les tasques al tercer i quart món, el nostre futur que són temes que també hem de tractar conjuntament encara que algú n'ha de ser el capdavanter.

«De tota manera vull tornar a dir que l'Estil Metodològic de l'Escola Pia de Catalunya, que ja tenim escrit, és el que ha de caracteritzar les nostres escoles.»

Quina és la primera feina que ha fet? i el primer encàrrec?

La primera feina va ser escriure la carta de Pasqua. Els escolapis tenim el costum que el P. Provincial felicités les Comunitats per Nadal i per Pasqua, de manera que la primera feina que em va tocar fer fou escriure aquesta felicitació durant el Capítol. El primer encàrrec potser ha estat demanar al P. Antoni Piña que acceptés la tasca d'econom provincial, la qual jo feia abans del Capítol.

Què hauria de caracteritzar les escoles de l'Escola Pia?

Podria fer una llarga llista d'adjectius qualitatius... obertes, innovadores, inclusives, dinàmiques, dialogants, respectuoses, integradores, crítiques, creatives, resilients, cristianes, catalanes, europees... me'n puc deixar, i no voldria. De tota manera vull tornar a dir que l'Estil Metodològic de l'Escola Pia de Catalunya, que ja tenim escrit, és el que ha de caracteritzar les nostres escoles.

«immergim-nos»: no fem escola per als pobres, sinó amb els pobres; no fem escola per a les nenes i nens, noies i nois, sinó amb ells i elles; no fem escola per als cristians, sinó escola cristiana

Estem tots a la seva disposició. Què demana i què n'espera del col·lectiu?

Això que «estem a la seva disposició» m'atordeix, m'espanta i m'és un repte perquè jo també estic a la vostra disposició. Potser torno a allò de la màquina de tren. Estem en una bona direcció i el repte és mantenir-nos en el nivell de la bona feina, per mirar d'assolir els objectius que ens hem donat i ser capaços de corregir, constantment, el rumb.

Quines línies de treball ha prioritzat el capítol?

La que més potenciar els ensenyaments que acosten l'Escola Pia als col·lectius més populars i atendre el fenomen de la immigració, creant estructures d'acollida a les escoles i dedicant-hi persones que puguin fer assessorament» i, al voltant d'aquesta, potenciar la Fundació Educació Solidària i el mateix Secretariat de les Institucions Escolars. En segon lloc compartir amb els laics la fe cristiana i la missió escolàpia. En aquest camp hi ha diverses propostes més concretes que anirem desenvolupant.

Donar suport a la progressiva implantació del document L'Estil Metodològic de l'Escola Pia de Catalunya, aprovat en

la IV Assemblea de les Institucions Escolars.

Organitzar i coordinar tota l'acció pastoral de la Província, d'acord amb un projecte global que integri tots els àmbits i activitats propis d'aquesta àrea. Podem dir que aquests són els que afecten directament les escoles, però també hi ha uns altres objectius específics per a les persones i les comunitats dels religiosos.

Quin paper ha de tenir l'Escola Pia de Catalunya en l'església catalana?

És com una evidència però crec que tenim un paper, una missió, en el terreny de l'educació, tant en l'església com en l'àmbit civil, per a la reforma de la societat i de l'església des de la més tendra infància, com ja deia el primer escolapi, Josep Calassanç. Aquestes paraules, que ens repetim sovint, porten dintre una llavor que hem de fer créixer i fruitar i que, sempre, hem d'actualitzar per entendre-la i perquè ens sigui operativa avui. Em sembla que si no fóssim una institució oberta, en diàleg franc amb tot el món que ens envolta, deixaríem de ser escolapis

Algun missatge immediat al col·lectiu?

Sembla que em demanis un eslògan publicitari o propagandístic. Si fos així, diria «immergim-nos»: no fem escola per als pobres, sinó amb els pobres; no fem escola per a les nenes i nens, noies i nois, sinó amb ells i elles; no fem escola per als cristians, sinó escola cristiana. Si el que em demanes és ben bé un missatge, llavors el que cal dir és que maldem per assolir els objectius que ens hem donat en la passada Assemblea i treballem amb il·lusió preparant, ja des d'ara, la propera.

Moltes gràcies i molta sort!

PARENOSTRE

Una molt bona i oportuna font d'inspiració

Pare,

Tu que mires per igual tots els fills i filles, massa vegades enfrontats.

Nostre,

De tots, dels milions d'homes i dones que poblen la terra sigui quina sigui la nostra edat, el nostre color o el nostre origen o la nostra creença.

Que estàs arreu,

A la terra, en cada persona, en els humils i en els qui sofreixen.

Sigui santificat el teu nom,

No pas amb la fressa de les armes, la imposició o els crits sinó amb el murmur dels cors i en la mateixa manera de viure.

Vingui a nosaltres el regne,

El regne de la pau i de l'amor. Allunyeu-nos dels regnes de la tirania i de l'explotació.

Faci's la teva voluntat,

Sempre i arreu

Així a la terra com es fa en el cel,

Que els teus designis no trobin obstacles enmig dels poderosos ni els interessos d'uns pocs.

Dóna'ns senyor el dia d'avui,

Perquè demà potser serà massa tard. Els odís i les armes i la bogeria es poden disparar.

I perdona les nostres culpes,

Com tan bé ho saps fer, sense odís ni rancúnies.

I no permetis que caiguem a la temptació,

D'emmagatzemar el que no ens heu donat, d'acumular el que els altres necessiten, de mirar amb recel els qui tenim davant nostre.

Ans deslliure'ns de qualsevol mal,

Que ens amenaça tots els homes i dones, les armes, les dicatdures, la mentida, el consum desmesurat.

Perquè som molts, pare, mare els qui volem viure en pau, igualtat i llibertat.

Estades interculturals de Setem-Catalunya

Una proposta de vacances diferents

Les Estades Interculturals de SETEM van néixer el 1999 amb l'objectiu d'oferir la possibilitat de conèixer alguns països del Sud d'una manera solidària i diferent del turisme convencional. Les característiques diferencials d'aquesta activitat són l'allotjament a casa de famílies del país i l'oportunitat de conèixer diferents ONG i associacions locals, si bé el viatge també inclou la visita dels llocs de més interès turístic i cultural. Les Estades tenen una durada aproximada de 20 dies, amb sortides als mesos de juliol i agost, i s'organitzen en grups reduïts que compten en tot

moment amb l'assistència d'una persona del país i l'acompanyant de grup que parla castellà. Els destins per al pròxim estiu 2003 són: Marroc, Senegal, Índia, Chiapas (Mèxic), Equador i Cuba. SETEM pretén, amb aquesta activitat, contribuir a superar la incomprensió cultural i les desigualtats socials i obrir nous camins de solidaritat. Durant el mes de maig hi haurà sessions informatives a Setem els dies: dissabte 17 a les 18.30h; dimarts 20 a les 20.30h; i dissabte 24 a les 18.30h. Per a més informació: www.setem.org/catalunya i tel. 93 441 53 35.

Diferents perspectives d'una mateixa realitat

Comentem l'assemblea?

Papers ha demanat a diferents participants de fer una aportació a la revista per oferir a tots els lectors l'altra cara de l'Assemblea, la que no surt a cap acta ni a cap document, la més vital i espontània i no han tingut cap inconvenient en donar el seu punt de vista i explicar la seva experiència. De fet, se'ns mostra la cara més vital de l'Assemblea, la que no surt a cap document ni a la Intranet. Ara, prepareu-vos perquè cadascú, amb diferents graus de formalitat, hi ha dit la seva.

CRÒNICA DE L'ASSEMBLEA

Miquel Mateo · *Secretari Assemblea*

La IV Assemblea de les Institucions comença a les 9.45 del matí 21 de març de 2003 i finalitzà a les 14 hores del dissabte dia 22. Dos dies de reflexió, treball en grup i intercanvi. Present, passat i futur per contrastar, decidir i avaluar les grans línies del Secretariat. A l'Assemblea hi eren convocades 131 persones que estatutàriament tenen dret a veu i vot. També es convidaren 24 persones i fou assistida

tècnicament en tot moment per l'Equip de Gestió. Per diferents circumstàncies, 6 persones membres de dret van excusar la seva absència, i 7 convidats no hi van poder assistir.

En aquest acte, com és habitual, s'alternà el treball en grup amb les sessions plenàries, encara que el primer superà el segon en temps i en contingut. El treball en grup permeté fer les reflexions entorn les polítiques, objectius i criteris d'avaluació i es votaren tant les polítiques com els objectius comuns per al quadrienni. Foren, en total, tres sessions de grups; dues, el divendres 21 (matí i tarda) i una, el dissabte 22. A les sessions plenàries, a banda de les intervencions del President i del Secretari General, es donà lectura als diferents informes estamentaris, es votà l'acompliment dels objectius traçats en la III Assemblea, l'acompliment de les finalitats del Secretariat, es presentà i es votà l'acceptació del Document d'Estil, els criteris d'avaluació dels objectius i s'elegiren els representants dels Vè Consell de les Institucions. També es féu un torn de paraules i preguntes, després de les intervencions del Secretari General i els representats dels estaments de Pares i Mares, Alumnes i Consell de les Institucions, en la sessió de divendres, així com dels responsables dels grups dissabte el matí, quan es van debatre els criteris d'avaluació.

Els assistents han valorat els diferents aspectes de l'Assemblea. Elements com el treball previ, la difusió, el procés global, la participació, la relació entre les persones o l'organització són molt ben valorats. Els suggeriments de millora s'encaminen cap a la possibilitat de fer l'acte en dies laborables o escurçar la seva durada, en funció de la preparació prèvia que es pugui dur a terme.

IGUALADA, LA CIUTAT QUE ENS ACULL

Rosa Sánchez · *Escola Pia Igualada*

El fet que l'escola d'Igualada hagués estat triada per aplegar tota la representació del col·lectiu (delegats d'alumnes, pares, docents, personal no docent, escolapis, equip de gestió, així com varis convidats experts en ensenyament) va ser un honor i una satisfacció. Honor perquè és la qualitat que mou a no fer res que faci desmerèixer en l'estima dels altres i en la pròpia; i satisfacció perquè podíem col·laborar, encara que fos mínimament, en una tasca en la qual s'hi han esmerçat tants esforços. Val a dir que l'organització i el muntatge estaven tan perfilats que seguint les instruccions de l'Equip de Gestió i del Secretari General, era fàcil que tot estigués ben disposat per a les dues jornades de treball. Si a aquest fet s'hi afegia tot l'equip humà del nostre centre, capaç de mobilitzar-se i treballar amb il·lusió perquè les companyes i els companys de les altres 17 escoles se sentissin ben acollits, el resultat havia de ser positiu. És obvi que teníem inquietud i neguit perquè tot estigués a punt i cada cosa al seu lloc en el moment precís. S'hi sumava també el fet que, en acabar la sessió de divendres, se celebrava la inauguració del claustre ja restaurat. Una vegada més, però, el treball en equip va donar excel·lents resultats. La vivència d'aquestes jornades fou el col·fó de tantes hores projectant el futur. O, amb més propietat, fou la posada en comú per acordar les línies definitives que ens han de guiar fins a la propera Assemblea així com l'exponent de tota la tasca realitzada amb anterioritat. Tot allò que es va posar sobre la taula en els grups de treball: escola oberta, la participació i la implicació, els recursos humans... no era res més que la plasmació de les propostes sorgides en cadascuna de l'escoles «amb il·lusió per avançar amb projecte». Perquè cada vegada més estem convençuts que el treball en equip és indispensable i que

els individualismes no porten enlloc. Perquè un estil metodològic de l'Escola Pia donarà més qualitat i permetrà d'assolir l'objectiu final amb riquesa: l'educació dels nostres alumnes. Perquè aplicar, en tot instant, el Caràcter Propi, ens permetrà de donar el segell inconfusible del nostre Fundador. I perquè la cultura de l'avaluació farà possible una millora constant en cadascuna de les persones; globalment en totes les escoles, i finalment, repercutirà en la formació dels nens i nenes, nois i noies, que ens han estat confiats. Cal destacar l'ambient d'optimisme que es va viure entre els assistents. El sentiment de pertànyer a un col·lectiu que creu en el projecte i la bona organització dels responsables de l'Assemblea va propiciar que, malgrat el poc temps de què dis-

posàvem, s'acomplís amb eficiència la tasca encomanada. La implicació de tothom i la bona labor dels secretaris i secretàries de grup van permetre discussions disteses sobre els objectius a triar. Resumint: el treball ben fet sempre té la seva recompensa i m'atreviria a dir que tots ens vam sentir recompensats. Especialment, nosaltres, els de l'Escola Pia d'Igualada, que a pesar de la nostra humil aportació vam rebre tantes mostres de reconeixement. Afegir, com a final, allò que tots sabem i que se'ns va recordar: la feina de debò ara comença. Ànims i endavant!

LA MODERACIÓ DE LA TAULA

Júlia Vilalta · *Escola Pia Balaguer*

Enguany he tingut l'oportunitat de participar en la IV Assemblea de les Institucions com a moderadora. Ho sento com un regal pel que he vist i he après, pels companys que, altrament, no hauria conegut. Perquè, malgrat el temor de fer-me estranya, em vaig sentir com a casa. I és que poder participar d'un esdeveniment tan rellevant des de la comoditat de trobar-t'ho tot perfectament organitzat i, a més, no tenir la responsabilitat d'estar en cap grup de

treball, em va permetre viure-ho d'una manera especial. Ara, passats els dies, recordo la inauguració de la reconstrucció del claustre de l'escola d'Igualada i penso amb el valor que donem a les coses ben fetes. Però he après que potser molts cops no sabem apreciar l'esforç humà que ha permès dur-les a terme. He après que tots som protagonistes, la quotidianitat, el treball que no es veu, els petits detalls són els que permeten construir els projectes.

ALGÚ PER ATENDRE ELS CONVIDATS

Antoni Pérez · *Equip de Gestió*

L'Assemblea és un espai restringit a les persones de les escoles. El reglament contempla la possibilitat que el P. Provincial pugui convidar persones relacionades amb les nostres institucions. El Secretari General va proposar, també, al P. Provincial l'assistència de persones que han col·laborat en accions de desenvolupament de les polítiques de l'Assemblea anterior. El P. Francesc Riu, del Secretariat de l'Escola Cristina de Catalunya, va seguir amb interès el desenvolupament de la primera jornada i va destacar, sobretot, la presència de tots els estaments, especialment el que hi participessin també els pares i els alumnes. El Sr. Antoni Zabala ha col·laborat amb nosaltres des de l'inici d'aquest quadrienni en la tasca d'ajudar-nos a trobar els referents comuns per definir unes maneres de fer pròpies des de les opcions del nostre Caràcter Propi. Vam comentar que es va sentir un discurs compromès, més que preocupat per satisfer un auditori amb interessos diversos. La presentació del document d'Estil Metodològic i la seva aprovació a la jornada inaugural de l'Assemblea va ser per a ell –com per a nosaltres– un motiu de satisfacció en poder comprovar el camí recorregut des de les seves primeres afirmacions «és possible i és bo que establi les característiques d'un estil comú» fins a concloure una feina feta amb la participació de molts educadors i validada per l'Assemblea. Vaig conèixer el Sr. Ramon Lis amb motiu de l'avaluació de la Qualitat Calassància, responsable per la província escolàpia de València per dur a terme l'avaluació i el pla d'actuació per als propers quatre anys. Dels contactes durant aquest temps va sorgir l'interès d'assistir a les jornades d'Assemblea, que va seguir com un més de nosaltres, agradablement sorprès de l'acolliment, de l'actitud oberta al contrast d'opinions i sobretot de la bona organitza-

ció de la participació de tots en els grups de treball.

QUÈ HI DIUEN ELS CONVIDATS?

Ramon Lis · *Escola Pia de València*

La primera cosa que em va cridar l'atenció en entrar va ser l'organització i veure l'especial dedicació a atendre les persones. «Bé! –vaig pensar–, és una bona manera de començar». Després, vaig observar que tot tenia un pla que no era improvisat, sinó el producte d'un treball anterior. Treball resumit en els parlaments dels membres de la mesa de l'Assemblea. En ells, revisió i plantejament de futur. El treball del «coneixement» i no dels «coneixements», fonamentat en la realitat i en l'experiència amb la consciència que s'ha de rendibilitzar el que tenim ja que el temps, els recursos i les persones som limitats. Més endavant, votació d'un document «L'estil metodològic de l'Escola Pia de Catalunya» i total unanimitat. Que difícil! però es fa més creïble si t'expliquen el treball realitzat a les escoles, si te'l presenten poèticament i amb entusiasme mesurat. Treball en grup, a la tarda. Persones diverses i de distintes procedències, coneixedores més o menys del seu origen, dels seus distintes punts de vista, històrics i joves dins de l'Escola Pia, però m'impresiona veure que se sap parlar i escoltar, fet que es manifesta en el silenci atent quan parla l'altre, esperant que acabi i la mesura en l'aportació de les pròpies idees... Més tard, la inauguració d'un claustre del SXVII. Un acte acollidor, un sopar amb companys amb qui comparteixes inquietuds. En fi!... et sents a casa. El matí següent, discutir i decidir els indicadors. Temàtica una mica més difícil i, de nou, veure que se sap escoltar i parlar i que el respecte per les persones es respira arreu. Bon símptoma! No sé si tot l'acordat es complirà, però hi ha humanitat en el grup: respecte, cordialitat i compromís, entre d'altres coses que no anomeno. Gràcies per haver-m'hi convidat.

LA IMPACIÈNCIA O LA PEDAGOGIA DE LA LENTITUD

Antoni Zabala

Director «Aula de Innovación Educativa»

Segurament és una qüestió d'edat, o més concretament de l'etapa vital i professional en què em trobo, però cada cop més em costa acceptar la lentitud dels processos de millora a l'ensenyament i, molt més, les marxades enrere. Moltes escoles i molts mestres es troben en disposició de fer passos segurs i profunds en la millora de la seva pràctica educativa en donar resposta als nous

reptes socials i culturals, en aplicar a l'aula el coneixement científic sobre els processos d'ensenyament/aprenentatge. Però tot i veient com la solució concreta es presenta de manera diàfana, ens adonem que la seva aplicació es va endarrerint dia rere dia o convertint-se en una experiència limitada o passatgera. En aquestes situacions, oblidant els propis convenciments, apareix la impaciència i el desig amagat que algú, d'una vegada per totes, defineixi el camí a seguir amb fermesa i convenciment, esperant que els canvis es produeixin per aquesta acció més o menys messiànica. El resultat però, sobretot, el camí seguit per arribar a la IV Assemblea em va ajudar a allunyar els pensaments irracionals d'imposició autoritària i em va fer adonar, un cop més, que és possible la millora dels processos educatius a

partir de dinàmiques democràtiques i participatives quan es tenen les idees clares i la voluntat ferma i decidida de donar resposta als reptes que l'educació ens planteja cada dia, i quan els drets laborals adquirits, els hàbits i costums, les maneres de fer o la pròpia estructura organitzativa es qüestionen i es posen al servei del dret dels nois i les noies a rebre la millor educació possible. Gràcies per aquesta lliçó.

LES COSES SÓN DIFERENTS MALGRAT ELS AIRES QUE BUFEN EN L'ENTORN.

Enric Canet
Casal dels Infants del Raval

Estem en un món tan diferent...! Fa un segle, la gent muntava convencions assemblees o capítols per fer un punt i a part, per tornar-se a trobar, per marcar pautes que duressin un temps més. Ara, les reunions virtuals és poden muntar en qualsevol moment i les trobades que semblaven tan importants i bàsiques per a les institucions, prenen un altre sentit. L'Assemblea de les Institucions ja no marca un abans i un després. És un punt de referència que deixa constància del que s'ha fet i posa en comú les polítiques que s'hauran de desenvolupar. En el món de la comunicació, ja no té sentit esperar que en l'Assemblea puguem marcar el futur tots plegats. El

futur l'anem fent des de la participació comuna de tots els estaments de les escoles, confirmant el treball que es fa. Però és un punt de trobada. On tornem a parlar entre tots i generem tota la força de la comunicació informal. Aquella que no es pot fer virtualment perquè necessita el frec a frec, la broma i el cafè.

Després de quatre anys, la d'Igualada va ser la meua primera Assemblea perquè mai no havia estat escollit per representar cap escola i no m'ha quedat més opció que anar-hi per designació. No he participat en l'elaboració dels documents, dels objectius, de les polítiques. Però he quedat gratament sorprès: malgrat els aires que bufen en el nostre món, en l'Estat i el nostre país, l'Escola Pia segueix apostant per una escola de qualitat sense oblidar el que precisen els nens i els joves, tots i els que van arribant.

I també m'ha sorprès del Document d'Estil Metodològic. No diu res d'especial. És com un quadre de Miró. Tots creiem que ho podríem fer però ha fet falta el treball col·lectiu. I ara ens cal fer-lo real. Des de l'escola a l'alumnat. O més ben dit, des de l'alumnat a l'escola. O no és per a elles i ells pels que hem de fer totes les coses?

ELS MODERADORS DELS GRUPS DE TREBALL OPINEN

Teresa Tamayo · *Balmes*,
Xavi Alonso Artigas · *Calella*,
Fina Jerez · *Granollers*,
Sílvia Soterias · *Igualada*,
Salut Renom · *Sabadell*,
Agustí Planas · *Terrassa*

«Eduquem amb il·lusió, avancem en projecte» Us sona...?

I tant! Era el lema que encapçalava la IV Assemblea i tant el lema com la pròpia Assemblea ens situen davant d'un gran repte. L'educació està canviant i tots sabem que la nostra tasca com educadors no és la mateixa que anys enrera. Podia escoltar no fa gaires dies en una

reunió de treball aquestes paraules: «la tendència actual de l'educació se centra en l'aprenentatge no en l'ensenyament...» aquesta afirmació ha de comportar un canvi de mentalitat i en la pròpia manera de fer... no podem continuar igual i menys després de l'Assemblea que ens ha donat les eines necessàries per afrontar aquest nou futur que tenim davant. Siguem conscients que, només amb l'aprovació del Document d'Estil ja tenim prou teca per començar a treballar. «Eduquem amb il·lusió, avancem en projecte» Sí, he fet meu aquest lema i aquest ha estat el gran regal que m'ha fet l'Assemblea.

L'Assemblea, màxim òrgan de decisió

L'Assemblea es considera el patró-model per conduir el dia a dia de l'Escola Pia de Catalunya. Això requereix unes línies de treball per poder unificar els esforços de tots els educadors al llarg dels propers quatre anys. A l'Assemblea hi ha representants de les escoles de tots els àmbits: equips directius, educadors, alumnes, AMPA, PAS... i el treball es desenvolupa a través de sessions plenàries i treball en grups. Uns dies abans de l'assemblea, en Ramon Francolí ens convoca per presentar-nos la feina que, com a moderadors, haurem de fer. Per a la majoria de nosaltres és la nostra primera assemblea. La manca d'experiència no ens minvava el desig de ser útils amb la feina que se'ns havia encomanat. Els grups de treball estaven constituïts per gent molt diversa amb l'objectiu d'estudiar i aprofundir, previ a les votacions, les polítiques, objectius i indicadors. La diversitat d'opinions, de procedències, d'edats, d'àmbits de treball donava, a cada sessió, una riquesa impressionant que, fins i tot en certs moments ens desbordava (tanta diversitat feia difícil la feina de concreció). Cal dir que van quedar molts pensaments i reflexions a l'aire, moltes cares desconcertades, moltes preguntes sense resposta, moltes opinions compartides i moltes contraposades però potser hem de saber conviure amb tot això.

Sobre la gestió del temps

M'agradaria fer un comentari sobre el temps dedicat al treball de grups. Cal dir que, en la primera sessió ens va sobrar temps i vam omplir l'estona parlant i ampliant cadascuna de les polítiques, per tant, amb menys temps n'hi hagués hagut prou. En canvi, el temps atorgat al treball dels indicadors va ser curt perquè ens va faltar temps per poder revisar el que proposàvem i poder estar ben convençuts que allò que haví-

em escrit era realment el que a totes les escoles es podia dur a terme. Cal dir que vam necessitar molta estona per situar-nos i escriure els indicadors. Redactar va ser una feina delicada perquè, per poder-los votar amb convenciment, calia evitar el màxim d'ambigüitats.

Impressions personals

Una de les primeres impressions, quan llegia la documentació, és que l'espai educatiu on em moc cada dia es va fer, de cop i volta, més gran. El camp de visió s'havia ampliat. Amb l'Assemblea vaig entendre el principi i el final de molts projectes que s'estan duent a terme dels quals jo només n'havia viscut una part. Penso que ara tinc una perspectiva de globalitat que abans no tenia. Pel que fa al treball de grups, t'adones que moltes discussions que mantens cada dia amb els companys i companyes de feina, també quedaven reflectides en les discussions que teníem en el grup el

que fa veure que són aspectes que ens preocupen a molts nivells. Em vaig adonar que, en cap cas, no hem perdut la il·lusió sinó continuar treballant i lluitant per fer realitat tot allò que pot semblar utòpic però que en el fons, si hi creiem, és que és possible.

Penso que també cal, per part de tot el personal implicat en l'escola, un saber posar-se al lloc de l'altre perquè no hem de perdre mai de vista que som referents de convivència per als nostres alumnes i que allò que nosaltres som és el que ells palpen. Tot el que hem projectat i aprovat a l'Assemblea cal en primeríssim lloc, creure'ns-ho i saber-nos-ho transmetre. I, finalment, m'agradaria fer una proposta per a la propera Assemblea: seria inte-

ressant que, en el treball de grup, hi hagués dues persones moderadores; una per moderar i l'altra, per agafar la informació de tot allò que es va dient. Això facilitaria el treball intens que es va donar, sobretot, en la discussió de l'últim dia.

ELS ULLS DE L'INFORMÀTIC

Xavier Gilabert · *Equip de Gestió*

Al centre de procés de dades vam viure una assemblea molt diferent a la dels assemblearis i convidats, a diferència d'aquests, no teníem comunicació visual ni sonora amb la sala de plens, l'única via de comunicació que teníem amb la sala era un llarg i fi cable de xarxa que ens unia amb l'ordinador del secretari de l'Assemblea. Amb aquest, ens intercan-

viàvem missatges i sincronitzàvem els terminis de recepció de paperetes de votacions i de recompte i publicació de resultats. Pràcticament, només ens relacionàvem amb la gent de l'assemblea a les hores de descans (normalment àpats) i és clar que, com ens deien els grans que, amb la boca plena no es parla, i de menjar sí que en teníem ganes, les relacions interpersonals van ser més aviat escasses.

La feina important la vam tenir abans de l'assemblea. Aquesta vegada, a diferència de les assemblees anteriors, el sistema de lectura l'hem feta manual (o visual, no sé com n'hauríem de dir), en lloc de fer-la per lectora òptica. Això ens ha obligat a preparar i provar els fulls de càlcul on

fèiem el buidat de les paperetes de vot. Els equips de recompte estaven formats per una persona que llegia el resultat de la papereta, una altra que escrivia el resultat al full de càlcul, una tercera persona llegia el resultat i la quarta verificava que el que és llegia fos el que hi havia a la papereta i també fos el que s'apuntava al full de càlcul. Això ens va permetre donar els resultats de forma molt àgil i fiable. Una vegada teníem els resultats els passàvem a la presentació que apareixia a la sala. Enviàvem un missatge al secretari de l'assemblea i aquest el feia públic. El millor que podem dir de la nostra tasca a l'assemblea és que no va ser motiu de comentari, i això segurament és la millor mostra que va anar prou bé. Tal i com va la tecnologia a la propera assemblea segurament... (però, que cadascú completi la frase i, d'aquí a quatre anys, verifiqui si ho ha endevinat).

EL PUNT DE MIRA DEL PAS

Maria Boix · EP Balmes

La IV Assemblea ha estat una novetat, un nova vivència i experiència, on el fet de reunir-nos persones de diferents àmbits de les Escoles Pies: pares, alumnes, directors, professors i personal del PAS i poder compartir, opinar, dialogar, discutir i decidir un treball de futur (segons el punt de vista i necessitats de cada àmbit) ha estat, per a mi, una nova i positiva visió de com funcionen les diferents escoles. Tenia la sensació que serien dos dies intensos i densos i no ha estat així, tot el contrari, perquè al darre-hi havia una bona feina feta per totes

les persones que formen part de les Institucions Escolars. El que més m'ha atret de participar a la IV Assemblea ha estat el treball per grups, pel fet de poder compartir, intercanviar i conèixer la forma de fer i de pensar d'altres escoles. Després de l'experiència viscuda, crec encara més, que eduquem amb il·lusió, avancem amb projecte.

ELS ALUMNES PARLEN

David Marsal · Alumne

Els propassats dies 21 i 22 de març, a l'Escola Pia d'Igualada, es va celebrar la IV Assemblea de les Institucions Escolars de l'Escola Pia de Catalunya. Com a president de l'Associació d'alumnes del mateix centre, vaig tenir l'honor de fer-hi presència. Crec que cal desta-

car-ne la important participació de l'alumnat en l'elecció de polítiques i objectius, ja que no era d'esperar que l'alumnat atorgués tanta participació en un acte com aquest, a causa de la manca d'informació que teníem sobre alguns noms tècnics o sobre aspectes que no coneixem. A nivell personal diré que participar en aquesta IV Assemblea ha estat una experiència personal que m'ha ensenyat la manera de treballar de les escoles i m'ha aportat nous coneixements sobre aspectes tècnics de l'educació. Ha estat molt bé de ser-hi per l'oportunitat d'aprofundir i conèixer aquells aspectes que als alumnes no se'ns expliquen. Per últim, m'agradaria que els suggeriments que els alumnes vam fer es

tinguessin en compte per a la propera Assemblea. Alguna d'aquestes propostes, entre d'altres, és que els alumnes tinguem més informació i se'ns prepari per entendre els noms tècnics o alguns documents que havíem de treballar. Una altra proposta és l'elaboració d'una trobada entre els batxillerats de l'Escola Pia de Catalunya, cosa que entre nosaltres ja portem temps planificant.

Carta de comiat de l'Andreu Trilla

A tall de testament

Benvolgudes, benvolguts,
 Avui sí que és la meva darrera oportunitat de parlar-vos com a provincial i, a fe que vull aprofitar-ho. No pas per l'extensió, estigueu tranquils, sinó per la intensitat del que us vull dir, ja que em sento com qui fa testament. Ignoro si puc dir que ho faig, com se sol dir, en ple ús de les meves facultats mentals... M'hauria agradat fer un testament inspirat en les tradicions bíbliques, en les llargues benediccions dels

gerents i els equips directius, però no m'han faltat algunes ocasions de tenir contacte amb alguns claustrers, o part d'ells, com també amb el personal no docent. En totes les ocasions m'he sentit ben tractat i ho vull agrair públicament, ja que en tinc una ocasió tan solemne i propícia. No cal dir que això no aniria més enllà d'un terreny anecdòtic si la meva persona no hagués significat, aquests anys, alguna cosa més per raó del càrrec.

patriarques a la seva fillada, un per un. He comprès de seguida que això no era factible, atès el nombre de la nostra gent, que passa de 1.700. En resum, voldria deixar en herència tres paquets.

1) El primer paquet conté tot el meu agraïment, com a persona i com a provincial a totes i cadascuna de les persones del nostre col·lectiu, molt ben representades en aquesta Assemblea. Com a persona resulta agradable sentir-se ben acollit per tot arreu on he pogut passar, aquesta anys. És clar que he estat en contacte més directe amb el Secretari General, amb l'Equip de Gestió i amb alguns estaments de les escoles, especialment amb els directors

M'alegra haver estat un signe visible de la comunió del grup. Em ve al cap, salvades les immenses distàncies, allò que Jesús deia d'ell mateix: «Qui m'acull a mi, acull el Pare». Amb la deguda modèstia, també ha estat veritat que qui m'ha acollit a mi, ha acollit l'Escola Pia de Catalunya, a la qual he estat representant. Això m'omple d'alegria i d'agraïment perquè va molt més enllà de la meva simple persona. Gràcies, doncs, a totes, a tots, per la vostra noble i constant actitud d'obertura cap a l'Escola Pia, cap a la nostra Província, amb tot el que això significa.

2) Un segon paquet conté una mena de convicció institucional, i es relaciona amb

el que acabo de dir. De fa anys que fem passos cap a una més profunda implicació de tots en tot, en sintonia amb un fenomen d'abast mundial: cada vegada més, volem participar i decidir, i no ens acontentem amb una democràcia de vot cada quatre anys i prou. La creació d'aquesta forma organitzativa que anomenem el Secretariat va ser-ne un pas molt important, del qual n'estem molt contents. No és que hàgim inventat la sopa d'all i tinguem la millor forma possible, però no hi ha dubte que en tenim una que ens ha ajudat, i ens ha d'ajudar encara més, a sentir-nos un sol cos, part els uns dels altres, a ser coresponsables. Avancem amb projecte? Sí, sens dubte. Aquesta és la meva convicció, i prou que m'agradaria que la compartíssim tots. Ei, sempre amb aquell tarannà, propi de l'Escola Pia: respectuós amb les persones, amb la seva llibertat i la seva singularitat. El nivell organitzatiu hi ha col·laborat, i molt! Hi col·laboren, crec, encara més els sentiments. Jo, ara, dic en veu alta els meus, ja que en tinc ocasió. Però estic convençut de trobar un ressò ben ampli en vosaltres i en aquells a qui no els ha tocat de venir i a qui vosaltres representeu. Tenim uns sentiments comuns, pels quals ens trobem agermanats: aquesta causa és la nostra. Ens sentim còmodes, a gust, dins l'Escola Pia, cadascú a la seva manera. Sentim els colors i estem disposats a demostrar-ho. Cal que us recordi, per a goig comú, que la unió fa la força?

3) Anem al tercer i darrer paquet. Conté una altra convicció, que he dubtat si batejar amb el nom de «vocacional». No ens sentim com a casa dins l'Escola Pia per simples motivacions alienes a allò que constitueix el nostre ésser més profund. Ens hi trobem bé perquè en ella podem esdevenir plenament allò que volem ser, educadors. Eduquem amb il·lusió, sí. Aquesta és la nostra voluntat i és també la meva convicció. L'Escola Pia no existeix per a res més que per a això, no té cap altra finalitat que l'educació, entesa evidentment com un procés obert, constant, respectuós, insistent, pacient, imaginatiu. Si això fos possible, com m'agradaria refor-

çar en vosaltres aquesta convicció, que ens aguanta en tot moment, especialment però en els moments durs del dubte, del cansament, del desànim, de l'aparent manca de fruit del nostre treball. Dic que aquesta convicció potser caldria anomenar-la «vocacional», perquè és el fruit de moltes crides que ens vénen de dins i de

«em sento com qui fa testament»

«Gràcies, doncs, a totes, a tots, per la vostra noble i constant actitud d'obertura cap a l'Escola Pia, cap a la nostra Província, amb tot el que això significa.»

fora. Molts de nosaltres tenim la sort de saber-hi llegir, entre línies, una altra crida més profunda, discreta però prou clara. La Missió, l'hem anomenada moltes vegades. I és ben bé així. Tot el que fem no deixa de tenir una finalitat, sovint amagada. Es dirigeix a un objectiu definit, per bé que misteriós. És una Missió col·lectiva, ja que la fem possible entre tots, cadascú a la seva manera. No es tracta d'una Missió preescrita, com si tan sols calgués dur-la a la pràctica gairebé de forma mecànica, obeint ordres. La Missió, bàsicament, és

«L'Escola Pia no té cap altra finalitat que l'educació, entesa com un procés obert, constant, respectuós, insistent, pacient, imaginatiu»

una crida que s'adreça a tota la persona i que n'espera una resposta responsable i imaginativa. També en això us he d'agrair la vostra implicació personal, la disponibilitat, l'obertura al futur i la creativitat. A totes i a tots, moltes gràcies per tot!

Igualada, 21 i 22 de març del 2003

Hem adquirit un compromís

Cal saber-lo traduir a la realitat

La paraula compromís té un rerafons d'obligació. Un obligar-se a saber donar resposta. Té'n dono paraula que ho farà o t'ho prometo són expressions que utilitzem quan volem que algú altre tingui la tranquil·litat que allò que s'ha dit es farà. En el nostre cas són uns acords adoptats. La paraula compromís, encara que sigui un mot que avui per avui no estigui massa en ús –comprometre's no és ni senzill ni planer–, és la que millor reflecteix allò que vam decidir en la IV Assemblea.

Com podia ser, sinó?

Una Assemblea viscuda en una línia de continuïtat amb l'anterior i també amb tot el treball realitzat al llarg d'aquests quatre darrers anys. No podia ser d'una altra manera vista la forma en què hem anat definit els diferents projectes de treball al llarg d'aquests darrers cursos i perquè no fos un tornar a recomençar de nou, com si res del que s'havia treballat ens fos útil. El treball de concreció i d'aprovació que representen els dos dies d'assemblea només ha estat possible per la molt bona feina que tots els equips de les escoles heu fet.

La feina prèvia

La feina feta en les fases avaluem i projectem ens permet d'arribar a l'assemblea amb unes propostes molt coincidents entre el col·lectiu d'escoles i que ens han permès definir on hem de posar tots els esforços al llarg d'aquests propers quatre anys.

Una nova mirada a la feina de cada dia

Em sembla llegir, en les polítiques aprovades, una ferma voluntat i una important il·lusió per modificar i adaptar el nostre treball i la nostra manera de fer a les noves necessitats de tots i cadascun

dels nois i noies; suposen, també, una certa «obligació» per vetllar el com ho anem desplegant i posant en pràctica i un «repte» per saber trobar les formes i maneres adaptades a cada realitat, simplement per fer-ho possible.

Les noves preguntes que ens hem de fer

M'atreveixo a dir que, quan llegim amb deteniment i treballem en els equips «l'Estil Metodològic de l'Escola Pia de Catalunya» ja no serveix dir «què hem de fer?» o «com ho hem de fer?» perquè el document, tot i que no conté totes les respostes ni solucions –tampoc no és una fórmula màgica– sí que defineix i apunta, molt clarament, com ho podem fer. Un fer que ens demana una intervenció activa i participativa de cadascú de nosaltres perquè no hem d'esperar que se'ns digui «què hem de fer». Aquest fer és i ha de ser un procés de construcció conjunta d'un projecte, un treball que neix en el si dels equips de cada escola, amb els companys, amb la transferència comuna entre el conjunt de les nostres escoles. Hem de saber aprofitar tot el cabal d'experiència acumulada i posar-la al servei dels altres.

Aquest és el repte i si em permeteu l'obligació i el compromís que hem adquirit davant els alumnes, les famílies i també amb nosaltres mateixos. Tenim capacitat i ganes de seguir transformant l'escola, tots i totes, amb tranquil·litat, amb paciència però, sobretot, amb constància. Ànims i bon a feina.

Missatge des del Capítol Provincial

Unes paraules a tothom

El Capítol Provincial vol fer arribar un missatge als participants de la 4a Assemblea de les Institucions Escolars i a tots els membres de les nostres institucions educatives.

Acabem el nostre Capítol Provincial després de la recent Assemblea d'Igualada. Ens felicitem per les polítiques i objectius aprovats i pel «Document d'Estil Metodològic». Creiem que és una bona

hem fet més conscients de la necessitat de respectar la vida, la dignitat i la pau per a qualsevol persona del nostre món. Una de les preocupacions més airejades en el nostre Capítol, que sabem prou que molts de vosaltres compartiu, és com podem ajudar les noves generacions a descobrir la pietat de què parlava Calassanç. En un món amb plantejaments tan diversos respecte al Transcendent, oferir l'Evangelí com una

eina per al treball educatiu que es fa diàriament en les nostres escoles. En els documents de l'Assemblea hi hem trobat molts d'aquells elements que tant van marcar la vida de sant Josep de Calassanç: l'acolliment de l'alumnat amb més dificultats, l'esforç per trencar fronteres i facilitar la comprensió i el diàleg entre tothom, un ensenyament pràctic i de qualitat i l'arrelament de l'educació en la cultura pròpia. Per això ens han agradat i desitgem que sempre es mantinguin com a signe d'identitat de la nostra escola. No podem tampoc oblidar les accions que totes les escoles han tingut en favor de la pau. Les valorem molt. Si bé, malauradament, la guerra ha estat inevitable, també és cert que tant el nostre alumnat com nosaltres mateixos, ens

font de llibertat i de creixement personal és el principal repte que compartim. Fem nostres, doncs, els treballs de l'Assemblea, i les seves conclusions; i ho fem de molt bon grat, veient-hi tota la col·laboració que tantes persones, des del treball anònim de cada dia, fa real l'escola calassànica oberta a tothom. Eduquem amb il·lusió, avancem amb projecte: aquest lema de la passada Assemblea és el de tots, és el que guia el nostre fer de cada dia. Us desitgem que tingueu molt bona Pasqua, ben cordialment.

Noticiari Breu

BALMES

Intercanvis a batxillerat

Durant aquest mes, alguns dels alumnes de 1r de batxillerat han fet un intercanvi amb una escola de Nova York (EEUU) i una de Groningen (Holanda). L'experiència ha estat molt enriquidora tant des del punt de vista lingüístic (que n'és la pretensió inicial) com des del punt de vista cultural. Aquestes experiències han permès viure, a través d'activitats lúdiques i culturals, fer una important descoberta cultural i humana.

GRANOLLERS

Dances per la pau

Els alumnes i mestres de l'Escola Pia de Granollers hem realitzat una magnífica jornada artística en un dia tan estimat per nosaltres com és St. Jordi on hem pogut fer la ja tradicional exposició de treballs relacionats amb l'expressió literària i artística. Enguany, hem introduït la dansa i la música com a eix que ens ha permès posar de manifest la importància i necessitat que hi hagi diàleg i entesa. Nosaltres ens unim dansant per proclamar el que tant desitgem: la pau. Tota l'escola ha dansat i ens hem omplert de felicitat, de tolerància i de ganes de viure.

IGUALADA

Proves de selectivitat

El Sr. Francesc Pedró, com a coordinador de les PAU de Catalunya, felicita tot el claustre d'Igualada pels resultats que els alumnes van obtenir en les proves de selectivitat el setembre 2002, ja que l'escola es troba entre el 10% que ha obtingut les millors mitjanes de les notes de les PAU i, dintre d'aquest 10%, és entre les deu primeres de Catalunya. Moltes felicitats!

MATARÓ

Jornades amb les famílies

Amb motiu de la festivitat de Sant Jordi, a infantil i primària, hem organitzat unes

Jornades de col·laboració amb les famílies. Al llarg de cinc dies mares, pares, avis, àvies, tiets, cosins,... han participat en un seguit d'activitats molt variades que ells mateixos han proposat. Ens ho hem passat d'allò més bé fent: tallers de cuina, màgia, balls, màscares, estampació, pintura, contes, massatges, trucs d'imatge, muntatges elèctrics, cistells, punt de creu, malabarismes, maquillatge, xerrades, ... i moltes coses més. Ha estat una experiència enriquidora per a tots i estem molt satisfets de la participació de més de 150 familiars que han portat a terme al voltant de 190 activitats amb els nens i nenes.

TÀRREGA

Pessiga't

Des de l'Escola Piaensem que l'educació dels nens i nenes del Tercer Món és un mitjà fonamental per trencar el cercle de la pobresa i portar una vida digna. Per això, el passat dijous 3 d'abril vam dur a terme una campanya de solidaritat amb el Senegal anomenada «Pessiga't». L'objectiu de la campanya era recollir diners per subvencionar beques escolars del col·legi escolapi senegalès «Joseph Faye». La jornada va ser una festa. Tots els alumnes es van implicar amb il·lusió en la campanya. També la col·laboració i implicació de les famílies va ser exemplar i es van recollir prou diners per subvencionar un any escolar d'estudi a 4 nens senegalesos.

TERRASSA

Premi al concurs del foro nuclear

Els alumnes de 1r Batxillerat Tecnològic de l'Escola Pia de Terrassa van ser guardonats recentment amb el segon premi en el IV concurs estatal de treballs sobre Energia i Societat promogut per l'organització Foro Nuclear de l'estat espanyol. En aquest concurs, no participen alumnes de forma individual sinó grups classe de diferents centres educatius de tot l'estat. En una primera etapa tots els alumnes treballen el tema, el discuteixen i redacten, i de

tots els treballs realitzats se'n tria un que participa en representació de tot el grup classe. El treball presentat pels alumnes de 1r F va ser realitzat per Ferran Casulleras, Pau Angosto i Hector Ramal, a la classe de Tecnologia amb el professor Onofre Miranda, i porta per títol «Qué moverá el futuro». Al treball es tracta la problemàtica actual en el camp de l'energia i s'analitzen opcions de futur amb l'hidrogen, fusió nuclear i energies alternatives. El premi consisteix en una enciclopèdia multimèdia per a l'Escola, una visita a una central nuclear i un sopar de celebració per a tota la classe.

Actuacions de la Jove Orquestra

La Jove Orquestra de l'Escola Pia de Terrassa ha tingut aquestes darreres setmanes una apretada agenda de concerts. El diumenge 23 de març a les 12,30 del matí va oferir un exitós concert al Saló de l'Ensenyament a Barcelona. El 23 d'abril, va actuar als Jocs Florals de l'Ensenyament Secundari al Centre Cultural de Terrassa i, posteriorment, al teatre de l'Escola. El dia 24 d'abril, a les 18 hores, va oferir un altre concert a Barcelona a la Universitat Blanquerna dins la programació de la setmana cultural de la universitat. La Jove Orquestra de l'Escola Pia està integrada per 40 músics sota la direcció del professor, Alberto Arbej.

INSTITUCIÓ

Consell de les institucions

L'Assemblea també va donar compliment a una altra de les seves finalitats que és la de votar els membres electes del Consell de les Institucions per al següent quadrienni. Després de recollir les candidatures presentades per les escoles, de les proposades pel Secretari General i les presentades, en el moment adient, durant l'Assemblea, d'acord amb el Reglament vigent, resultaren elegides per al 5è Consell de les Institucions Escolars les següents persones:

En representació de les persones que exerceixen la direcció gerencial o la de centre:
Sr. Lluís Jorner (Calella)
Sr. Andreu Clapés (Calassanci)

Sr. Jordi Cadevall (Sitges i Vilanova)
Sr. Juan José Albericio (Nostra Senyora)
Sr. Enric Masllorens (Balmes)
Sr. Antoni Burgaya (Terrassa)
Sr. Carles Cereceda (Mataró)

En representació de les persones que exerceixen altres càrrecs directius a les escoles:
Sra. Alba Balcells (Granollers)
Sr. Josep M Lluç (Balmes)

En representació dels docents de les escoles:

Sr. Ramon Beringes (Calassanci)
Sr. Vidal Melero (Igualada)
Sra. Esther Zarraluqui (Sitges)
Sra. Neus Hereter (Nostra Senyora)
Sra. Rosa M Roca (sarrià)
Sr. Oriol Blancher (Balmes)
Sra. Maria Sarrau (Sabadell)
Sra. Anna Colom (Terrassa)

En representació de les persones d'administració i serveis de les escoles:

Sr. Joan Aragón (Calassanci)
Sra. Mercè Ribas (Nostra Senyora)
Sra. Maria Boix (Balmes)

El consell, de vint-i-cinc membres, és presidit pel Secretari General i es completa amb el President i el Secretari de la Federació d'AMPA de l'Escola Pia i amb altres dos membres que designa el P. Provincial.

XV Jornada Pedagògica

El dissabte dia 24 de maig amb el lema «Per una escola Inclusiva» es realitzarà a l'Escola Pia Santa Anna de Mataró (edifici de Mar) la XV Jornada Pedagògica. El Dr. José M. Esteve de la Universitat de Màlaga ens parlarà sobre: «Formar o excloure: una revisió dels objectius de la cultura escolar».

Cartellera Informativa

Els dies 9 i 10 de maig tenen lloc al Museu de la Ciència de Barcelona, les Primeres Jornades sobre l'Ensenyament de la Física i la Química a Secundària. En Josep M Valls i la Marta Segura de Nostra Senyora i en Josep Corominas de Sitges presenten treballs i experiències realitzades a l'Escola Pia.

Recomanem: Giné, N; Parcerisa, A; Llana, A; París, E; Quinquet, D. Planificació y análisis de la práctica educativa. La secuencia formativa: fundamentos y aplicación. Barcelona 2003. Ed Graó

Assemblees amb projecte, vots amb il·lusió

Crònica informal i oficiosa

Va ser l'Assemblea del desodorant i de les coses rebregades. Sí, no ho he acabat d'entendre, però m'han dit que es va parlar de la propagació de l'estil metodològic –poca broma, que ens portarà feina llarga; però tot sigui per millorar!– com el desodorant que impregna l'entorn. Tant de bo no ens abandoni a mig camí.

I de les coses rebregades: el cartell del fons, la pantalla que sempre projectava les dades tortes, els vestits de molta gent,...; tot i que el Ramon parlava molt d'endreçar, sobretot, els objectius. I diu que cap autoritat ja no portava corbata. Clar, que a l'Andreu –mireu les fotografies–, amb una barba que semblava de dotze anys, no li calia! Ara seriosament. Li van dedicar un llarg i sentit aplaudiment de comiat i d'agraïment que va emocionar a més de dos. Bé que s'ho deu merèixer!

I votacions a dojo: valoracions, finalitats, estils, avaluacions, noms, polítiques, objectius, indicadors. M'han explicat, però, que en ple segle de la informàtica encara feien els escrutinis a mà. Com a les meses electorals d'aquí a ben poc. Els codis de barres, no serveixen per votar? O no són prou anònims

i llavors se sap qui són els dissidents? Perquè tot no pot tenir tant d'èxit com el document d'estil, que es va aprovar per unanimitat!

I la guerra –la no guerra, més aviat– també va ressonar a l'Assemblea. Però les enganxines es veu que eren de poca qualitat i queien. No podien haver fet unes xapes o uns pins especials? (per a la col·lecció!).

I diuen que el claustre d'Igualada ha quedat com nou. A veure si aguanta tres-cents anys més. I, per cert, –paradoxes del destí– en un lloc igualitari es va parlar com mai de diversitat i d'acolliment personalitzat. Com si això de l'escola inclusiva fos simple i ràpid d'assolir!

I diu que havia bon rotllo, i ganes de fer bé les coses. I que no van passar tant de fred, com en una Jornada Pedagògica. I no només perquè aquell dia marcava l'inici de la primavera. I que es veia caliu i brases! I ganes d'anar a més. I que això és signe de la vitalitat del grup per afrontar els reptes dels propers anys.

Ja ho sentirem a dir i ja ho farem possible!

Zum-zum

papers•

és una publicació del
SECRETARIAT DE LES
INSTITUCIONS ESCOLARS
DE L'ESCOLA PIA DE
CATALUNYA
Ronda de Sant Pau, 80 2n
08001 Barcelona
Tel.: 93 441 00 04
Fax: 93 441 02 87
escolapia@escolapia.net
www.escolapia.net

Consell de redacció:

Oriol Blancher, Ricard
Coma, David Magrí,
Eulàlia París,
Xavier Sanchís.

Col·laboradors:

Beatriu Garrido, Manel
Bagunyà, Responsables de
Mediateca

Maquetació:

Serafi · indústria gràfica

Coordinació:

Eulàlia París.
papers@escolapia.net

MAIG 2003

- 8 · Visita a l'Escola El Puig (matí)
- 9 · Jornada Esport i Convivència a Balaguer
- 12 · Reunió constitutiva del Consell de les Institucions (19-21h)
- 14 · Reunió coordinadors ensenyaments post-obligatoris (10-13h)
- 15 · Reunió de revisió PAI i PAM (10-13h)
- 21 · Reunió coordinadors ESO (10-13h)
Reunió jurats Premis a la Creativitat (16,30 a 17,30)
- 22 · Formació secretaris d'estudis (9,30 a 13,30h)
Reunió Mediatecaris (10 a 13h)
- 24 · Jornada Pedagògica a Mataró.
- 28 · Reunió coordinadors de primària (10 a 13h)
Lliurament dels Premis a la Creativitat.
- 29 · Reunió responsables PGS (16-18h)

JUNY 2003

- 4 · Reunió coordinadors Infantil (10-13h)
- 14 · Inici de les Estades Pedagògiques
- 18 · Finalització de les Estades Pedagògiques
- 20 · Darrer dia lectiu del curs
- 27 · Trobada PIL
- 28 · Reunió de la Junta Federació d'APAS a Caldes
- 30 · Inici Formació multimèdia (9-14h)

Si no es diu altrament, les activitats col·lectives es realitzaran als locals de l'Equip de Gestió.

(*) Alerta! Canvis respecte al calendari general.